

LIBER SEPTIMUS

DE CENSURIS ECCLESIASTICIS

ET IRREGULARITATIBUS.

CAPUT I.

De Censuris in genere.

DUBIUM I.

Quid sit Censura ecclesiastica.

1. *Quid est censura.* — 2. *An censura privet bonis internis.* — 3. *An degradatio vel depositio sit censura.* — 4. *An cessatio a divinis.* — 5. *An irregularitas (de qua vide etiam infra n. 341).*

Quid sit
censura.

1. — « Resp. Est poena spiritualis et
« medicinalis, per quam homini baptizato
« delinquenti ac contumaci per potentiam
« ecclesiasticam aufertur usus quorum-
« dam spiritualium bonorum. — Lay-
« mann¹. Nota verbum: *medicinalis*.
Et ideo non sunt excommunicandi si de
quibus correctio desperatur, nisi fiat ad
terrorem aliorum. — Salmant.² cum
S. Thoma³.

« Unde resolves:

2. — « 1°. Per censuram non privatur
« homo bonis mere internis, v. gr. chara-
« cter, potestate Ordinis; nec bonis pro-
« priis ac privatis, v. gr. fide, caritate,
« gratia, etc. » [Nec communione sancto-
rum, radicaliter derivante ex fide et cari-
tate: vide Salmant.⁴] — « sed quibusdam
« externis et publicis, sive actionibus, quae
« habent spiritualem aliquem effectum vel
« commodum: ut sunt Sacrificium, officium
« divinum, beneficium, administratio et
« susceptio sacramentorum, indulgentia,
« publica Ecclesiae suffragia. Quia haec, et
« non illa, subsunt dispositioni Ecclesiae.
— Unde, si interdum privetur bono ali-
« quo temporali, v. gr. convictu humano
« per excommunicationem, id tantum fit
« secundario.

¹ Lib. 1, tr. 5, part. 1, cap. 1. — ² Tr. 10, de Censur.,
cap. 1, n. 10. — ³ Loc. cit., n. 8. — ⁴ Tr. 10, cap. 1, n. 12. —
Suar., de Censur., disp. 1, sect. 3 et disp. 30. — *Bonac.*,
de Censur., disp. 1, qu. 1, punct. 1, n. 4. — *Palaus*, tr. 29,

disp. 1, punct. 1, n. 4. — *Coninck*, disp. 13, de Censur.,
dub. 1. — *Valent.*, in 3ra Part., disp. 7, qu. 19, punct. 1. —
Gutier., Can. Quaest., lib. 1, cap. 3, n. 6. — *Petr. Ledesm.*,
Sum., de Censur., cap. 1, concl. 3.

^{1. — a)} S. Thomas, *1^a 2^{ae}, q. 87, art. 8*,
ad 2, de poenis tractat quae aliquando pro
peccatis alienis infliguntur, et dicit: « sunt

remedia quaedam vel medicinae contra culpas
sequentes, ut vel ipsi qui puniuntur vel alii
cohibeantur a similibus culpis ».

« 2°. Exilium, carcer, servitus, privatio
« beneficiorum (nisi adjunctam habeant suspen-
« sionem aliquam spiritualium actionum)
« non sunt censurae; quia sunt poenae
« temporales.

3. — « 3°. Nec degradatio vel depositio
« est censura. — Quia etsi sit poena spi-
« ritualis, non tamen medicinalis, sed per-
« petua; et ob peccatum praeteritum,
« etiam emendatum, potest infligi ».

Ita verius et communius Salmant.⁴ cum
Suarez, Bonacina, Palao, Coninck, Valen-
tia, etc. (contra Gutierrez, Ledesma, etc.).
Et clare colligitur ex cap. *Quaerenti, de
verbis signif.*, ubi sic habetur: *Quaerenti
quid per censuram ecclesiasticam debeat
intelligi, cum hujusmodi clausulam in
nostris litteris apponimus. Respondemus
quod per eam non solum interdicti, sed
suspensionis et excommunicationis sen-
tentia valeat intelligi.*

4. — « 4°. Nec cessatio a divinis. —
« Quia non imponitur per modum medi-
« cinae ad tollendam contumaciam; sed
« ad propulsandam injuriam Ecclesiae fa-
« ctam ».

5. — « 5°. Nec irregularitas: sive sit
« ex defectu, quia haec non est penalitatis,
« sed tantum impedimentum canonicum;

Poenae
mere tem-
porales non
sunt censu-
rae.

Degrada-
tio vel depo-
sitio non est
censura.

Nec cessa-
tio a divi-
nis.

Nec irre-
gularitas.

« sive sit ex delicto, quia haec non irrogatur per modum poenae medicinalis, sed punitivae et ex se perpetuae. Unde nec tollitur per absolutionem, sicut censura, sed per dispensationem. — Bonacina¹. »

Idem docent Suarez², Bonacina³, Contin. Tournely⁴, Salmant.⁵, Palaus⁶, etc.

DUBIUM II.

Quotuplex sit Censura.

6. Quotupliciter censurae dividantur. — An censurae latae ab episcopo in synodo sint perpetuae et tamquam latae a jure. — 7. Quando censurae reputentur esse latae sententiae. — 8. Quando ferendae.

Quotupliciter dividantur censurae.

Censura a jure.

Ab homine.

6. — « Resp. Dividitur I^o. Essentialiter in excommunicationem, suspensionem et interdictum.

II°. Accidentaliter in eam quae est a jure, et fertur per canones, constitutio- nes vel statuta ecclesiastica, stabili ac permanente lege; — et eam quae est ab homine, quae scilicet fertur a judice vel praelato per modum mandati vel sententiae judicariae. Estque vel particularis, circa factum aliquod particulare aut certas personas; vel generalis, quae nulla singularis facti aut personae determinazione fertur».

Nota igitur quod censurae quas fert episcopus in synodo dioecesana, dicuntur latae per modum statuti: et hae, tamquam latae a jure, durant post mortem episcopi.

— Aliae vero extra synodum, dicuntur latae ab homine per modum praecepti seu mandati aut sententiae: et hae per mortem ferentis cessant, sive praeceptum sit particolare sive generale. — Ita Roncaglia⁸, Salmant.¹⁰, Croix¹¹ cum Dicastillo^a.

III°. In eam quae est sententiae latae, quam scilicet jus aut judex statuit ipso

¹ De Censur., disp. 1, qu. 1, punct. 1, n. 4. — ² De Censur., disp. 1, sect. 3, v. *Contra hanc*. — ³ Loc. cit. — ⁴ De Censur., part. 1, cap. 1, v. *Idem denique*. — ⁵ Tr. 10, cap. 1, n. 12 et 15. — ⁶ Tr. 29, disp. 1, punct. 1, n. 4. — ⁷ *Sotus*, in 4, dist. 22, qu. 3, art. 1, v. *Secundum discri- men*. — ⁸ *Bañez*, in 2° 2°, qu. 64, art. 8, quæstiunc. 4, dub. 1. — ⁹ Encycl. *Inter praeteritos*, de die 5 Decembr. 1749,

⁵ — ^a) Covarruvias ita profecto citatur a Salmant.; sed non citatur apte saltem quoad irregularitatem; et solum in cap. Alma mater, part. 2, § 2, n. 1, vocat censuram cessationem a divinis.

contra Sotum, Bañez, Covarruvias^a, etc.). Et huic sententiae faveat etiam Benedictus XIV⁷. — Vide dicenda n. 341.

— 6°. Quando in jubilaeis vel privilegiis datur potestas absolvendi a censuris, non comprehenditur irregularitas, nisi expresse addatur. [Ut declaravit idem Benedictus XIV]⁸.

« facto (quo quis v. gr. contra legem facit), sine alia sententia incurrendam; et in eam quae est ferendae, quam jus aut judex non vult ipso facto incurri, sed per sententiam infligi. — Pro quibus dignoscendis, consideranda sunt verba quibus censura fertur; quae, si includant alterius actionem seu ministerium, significant censuram esse sententiae ferendae; latae vero, si non includant. — Si vero ambigua sint, teneri potest regula 49 juris in 6°, quod in dubio circa poenas benignior interpretatio sit facienda».

Ita etiam Sporer¹², Contin. Tournely¹³, Concina¹⁴; item Fillucci, Machado, etc. cum Salmant.¹⁵, ex cap. *Odia* et ex cap. *In poenis*, de reg. juris in 6°.

« Unde resolves:

7. — « I^o. Est censura latae sententiae: ^a 1°. Si verba sint praeteriti aut praesentis temporis: v. gr. *Excommunicavimus*, *excommunicatus est vel fuit. Excommunico, suspenduntur, interdicuntur*. — *Volumus aut jubemus esse excommunicatum, suspensum*, etc. — 2°. Si adda-

Ferendae sententiae.

Quando nam rep- tatur latae sententiae.

⁷ 50. — ⁸ Loc. cit. — ⁹ Tract. 4, de Censur., qu. 1, cap. 1, qu. 2, resp. 2. — ¹⁰ Tr. 10, cap. 1, num. 16. — ¹¹ Lib. 7, num. 7. — ¹² Suppl. Decal., cap. 8, num. 6. — ¹³ De Censur., part. 1, cap. 1, v. *Dividitur 3.* — ¹⁴ De Censur., diss. 1, cap. 1, num. 5. — ¹⁵ Fill., tr. 11, num. 17. — ¹⁶ Machado, lib. 1, part. 3, tr. 2, docum. 1, num. 7. — ¹⁷ Tr. 10, cap. 1, num. 18.

⁶ — ^a) Dicastillus, *de Censur.*, disp. 1, dub. 9, dicit episcopum posse censuras ferre perpetuo duraturas, etiam extra synodum, quibusdam exceptis, n. 165. Idemque videntur insinuare Salmant. et Croix, dum distinguunt

DUB. II. — QUOTUPLEX SIT CENSURA.

« tur particula: *ipso jure, ipso facto*, vel *sine alia sententia*. — 3°. Si verba sint imperativi modi, v. gr. *Incitat in excommunicationem, maneat interdictus*, etc. — Ratio, quia haec omnia nullius actionem interponunt.

8. — II°. Sententiae ferendae est, saltem ut plurimum:

— 1°. Si verba sint futuri temporis, v. gr. *Excommunicabitur, suspendetur*. — [Ita [Contin.] Tournely¹ et Concina²].

— 2°. Si dicatur: *Excommunicetur, suspendatur, volumus excommunicari*. — [Ita Sporer³; sed vide hic in fine].

— 3°. Si verba sint minatoria, v. gr. *Sub poena excommunicationis, sub intermissione anathematis*, etc.: nisi tamen ex adjunctis aliud colligatur »^a.

Ita etiam Salmant.⁴ cum Fillucci, Avila, etc.; Concina⁵ et [Contin.] Tournely⁶. — Item si dicatur: *Volumus excommunicari, suspendi*, etc. Roncaglia^b.

¹ De Censur., part. 1, cap. 1, v. *Dividitur 3.* — ² De Censur., diss. 1, cap. 1, n. 5. — ³ Suppl. Decal., cap. 3, n. 6. — ⁴ Tr. 10, cap. 1, num. 18 et 19. — ⁵ Fill., tr. 11, num. 20. — ⁶ Avila, part. 2, cap. 2, dub. 2. — ⁷ Loc. cit., num. 5. — ⁸ Loc. cit. — ⁹ Bonac., disp. 1, qu. 1, punct. 1, num. 6. — ¹⁰ Tertia. — ¹¹ Gasp. Hurtad., de Censur. in comm., diff. 5.

Si autem dicatur: *Excommunicatus sit*, Bonacina, Hurtadus, etc. cum Salmant.⁷ tenent excommunicationem esse latae sententiae. Sed Sanchez, Laymann^c, etc. volunt esse ferendae. Utraque est probabilitas.

Si dicitur: *Anathema sit*, Sanchez et Dicastillus apud Croix^d dicunt esse ferendae (contra Suarez et [Contin.] Tournely^e: nisi fiat contra haeresim).

Quod autem, ait Busenbaum, si dicatur: *Excommunicetur, suspendatur*, etc., intelligi ferendae sententiae, hoc explicandum est si praeceptum excommunicandi, suspendendi, etc., alteri (puta episcopo) imponatur. — At si absolute modo imperativo profertur, censura dicenda est latae sententiae; ut pro certo asserit Bonacina¹⁰, et communiter docent Silvester^d, Angelus^d, Armilla^d, Suarez^d, Vasquez^d, Avila^d et Dicastillus^d, apud Croix^d.

¹⁰ Loc. cit., num. 19. — ¹¹ Sanch., de Matr., lib. 7, disp. 12, num. 2; et Decal., lib. 2, cap. 38, num. 91. — ¹² Tr. 10, cap. 1, num. 18 et 19. — ¹³ Fill., tr. 11, num. 20. — ¹⁴ Avila, part. 2, cap. 2, dub. 2. — ¹⁵ Loc. cit., num. 5. — ¹⁶ Loc. cit. — ¹⁷ Bonac., disp. 1, qu. 1, punct. 1, num. 6. — ¹⁸ Tertia. — ¹⁹ Loc. cit. — ²⁰ Loc. cit., num. 6, resp. 2, v. *Secunda regula*.

^a) Auctores isti non citantur a Croix, loc. cit., n. 9, pro formulis hic relatis; et profecto Silvester v. Excommunicatio I, n. 22; Angelus, v. Excommunicatio II, n. 7; Armilla, v. Excommunicatio, n. 18; Suarez, disp. 3, sect. 2, v. *Sed quid*; Vasquez, in *Item 2ae disp. 173, cap. 1, n. 3 et 6*; Avila, part. 2, cap. 2, disp. 1, dub. 2; Dicastillus, loc. cit. n. 102, dicunt formulas istas esse ferendae sententiae, quia requirunt alterius ministerium.

DUBIUM III.

Qui possint ferre Censuram, et in quos.

9. *Quis possit censuram ferre.* — 10. *Ex potestate ordinaria, possunt 1. Papa. 2. Episcopi.*
An autem eorum vicarii. 3. Praelati regulares. 4. Concilia et capitula. 5. Qui hoc habent ex privilegio. — 11. *Quis possit ferre censuras ex potestate delegata.* — Non possunt 1. *Parochi.* 2. *Laici.* 3. *Feminae.* — 12. *Quot conditiones requirantur ut quis possit censuram ferre:* 1. *Ut sit vir.* 2. *Baptizatus.* 3. *Tonsuratus.* 4. *Compos rationis.* 5. *Ut habeat jurisdictionem expeditam.* 6. *Ut libere agat.* — 13. *Quae conditiones, ut quis possit censura ligari:* 1° *Ut sit homo.* 2° *Baptizatus.* 3° *Compos rationis.* *An ebrii vel amentes ad tempus.* — 14. *An impuberes dolii capaces.* — 15. 4° *Ut sit subditus.* — 16. *An reges.* — 17. *An peregrini.* — 18. 5° *Ut sit persona determinata, quoad excommunicationem.* — 19. *An excommunicatio in communitate sit valida et licita.* — 20. *Praelati regulares possunt censuras ferre in subditos ubique existentes.* — 21. *Qu. 1. An episcopus existens extra dioecesim possit ferre censuras in subditos.* — 22. *Qu. 2. An contra existens in Dioecesi possit ligare censura subditum extra degenitem.* — 23. *Qu. 3. An subditus delinquens extra dioecesim incurrit censuram latam per praeceptum in futuros delinquentes.* — 24. *An monasteria regularia sint loca exempta.* — 25. *Quid, si agatur de damno resarcendo.* — 26. *Qu. 4. An episcopus possit censuras ferre in subditum alienum delinquenter in sua dioecesi.* — 27. *Qu. 5. An censura lata generaliter liget alienigenas.* — 28. *Quomodo quis ligari possit pluribus censuris.*

Quis possit censuram ferre.

9. — « *Resp. 1°. Censuram ferre potest omnis ac solus superior ecclesiasticus, habens in foro externo seu contentioso jurisdictionem sive ordinariam sive delegatam.* »

Est de fide contra novatores, quod Ecclesia potestatem habet ferendi censuras, quibus suos subditos bonis spiritibus privet; ex concilio Constantiensi¹, et ex bullis Martini V et Leonis X.

Ex potestate ordinaria possunt:

10. — Porro *ordinariam*, quae est ratione officii vel alterius juris, potestque delegari clericio clericatus privilegio gaudienti (ut Bonacina², Laymann³ ex cap. *Cum ab ecclesiarum, de off. jud. ordin.*, S. Thomas, etc. docent), habet:

¹ Sess. 8, ap. Labbe, tom. 16, col. 120. — *Martin. V.* bulla *Inter cunctas*, § 11, dē die 22 Febr. 1418, in Bullar. Mainardi. — *Leo X.* bulla *Exurge Domine*, § 2 et 3, dē die 15 Junii 1520, in cit. Bullar. — ² Disp. 1, qu. 1, punct. 2, n. 6.

« 1°. *Papa, respectu totius Ecclesiae.* 1° *Papa.*

« 2°. *Patriarchae, Archiepiscopi.* — [Respectu tantum subditorum sueae dioecesis, non vero aliarum suffraganearum, nisi tempore visitationis, aut nisi causa sit per appellationem ad ipsos devoluta. Palaus⁴, Coninck⁵ et Salmant.⁶ ex cap. *Venerabilibus, de sent. excomm.* in 6. a⁷].

« *Episcopi.* — [Dummodo sint confirmati, esto non consecrati; quia per confirmationem jam accipiunt jurisdictionem. [Contin.] Tournely⁷ et Salmant.⁸ ex cap. *Transmissam, de elect.*] — « *Eorumque Vicarii Generales.* [Hoc tamen negant Sayrus⁹, Ugolinus¹⁰ et alii, apud

2° *Patriarchae, archiepiscopi.*

Episcopi.

Et eorum vicarii generales.

⁸ Lib. 1, tr. 5, part. 1, cap. 3, n. 1. — *S. Thom.*, in 4, dist. 18, qu. 2, art. 2, solut. 1 et 2. — ⁴ Tr. 29, disp. 1, punct. 4, n. 2. — ⁵ Disp. 18, dub. 4, n. 31. — ⁶ Tr. 10, cap. 1, n. 29. — ⁷ De Censur., part. 1, cap. 2, art. 2, v. *Dico 1.* — ⁸ Loc. cit., n. 29.

10. — a) Cap. *Venerabilibus* loquitur de potestate quam habet archiepiscopus absolvendi a censuris latis a suffraganeis; sed eadem est potestas ligandi et solvendi, proindeque recte citatur hoc loco.

b) Sayrus, *de Censur.*, lib. 1, cap. 5, n. 11; et Ugolinus, *de Censur.*, tab. 1, cap. 2, § 20, n. 7, quidquid dicat Croix, tenent sententiam affirmantem quae S. Alphonso probatur. « *Vicarii generales episcoporum* (sunt verba Sayri),

quamvis sacerdotes non sint, excommunicare possunt et absolvire a censuris, dummodo primam tonsuram habeant... Quia potestas excommunicandi jure competit eis qui habent jurisdictionem ecclesiasticam ordinariam in foro exteriori, etiam si sint episcopis inferiores». — Ugolinus vero: « *Vicarius... episcopi ordinarius judex est, ordinariamque jurisdictionem habet...* Hinc fit ut et censurae ab hujusmodi vicariis legitime in subjectos ferantur».

DUB. III. — QUI POSSINT FERRE CENSURAM, ET IN QUOS.

Croix¹. Sed verius affirmant cum Busenbaum, Fagnanus², Bonacina³, [Contin.] Tournely⁴; item Suarez, Sanchez, Gutierrez, Garcia et plures, apud Croix⁵. Quia hoc pertinet ad ordinariam potestatem vicarii, qui cum episcopo unum facit tribunal; ut ex cap. *Romana, de appellat.* in 6, et cap. 2, de consuetud. in 6].

« 3°. *Generales, provinciales et superiores locales religionum* » [Uti etiam priores, guardiani, rectores; ut Suarez⁶, Bonacina⁷, Palaus⁸ et Salmant.⁹ ex cap. *Cum in ecclesiis, de majorit. et obedient.*] — « respectu suorum subditorum.

« 4°. *Congregationes religionum, concilia provincialia episcoporum, capitula provincialia quorumdam religiosorum* ». — [Ac capitulum ecclesiae cathedralis, sede vacante, seu vicarius capitularis pro eo. Salmant.¹⁰ ex cap. *Cum olim, de majorit. et obed.* c¹¹].

« Et denique 5°. Quidam alii ex concessione; ut multi archidiaconi, archipresbyteri et decani».

Adde quod censuras ferre possunt omnes qui per communem errorem cum titulo praesumpto, tamquam superiores habentur ex leg. *Barbarius*, ff. de offic. *praetor.*, et can. *Infamis, caus.* 3, qu. 7. — Vide Salmant.¹¹.

11. — « *Delegatam* habent, quibus ea committitur ab ordinariam habente: cum jus morte expirat ». [Nisi causa a delegato jam sit incepta, etiam per solam citationem: ex cap. *Gratum de off. et pot. jud. deleg.*] — Nec delegatus potest alteri delegare: nisi habeat specialem hujus commissionem, ut, si sit delegatus Pa-

¹ Lib. 7, n. 24. — ² In cap. *Quoniam, de off. deleg.*, n. 15, 41 et 42. — ³ Disp. 1, qu. 1, punct. 2, n. 5. — ⁴ De Censur., part. 1, cap. 2, art. 2, v. *Dico 1.* — *Suar.*, de Censur., disp. 20, sect. 1; et disp. 2, sect. 2. — *Sanct.*, de Matr., lib. 3, disp. 29, n. 16, resp. ad 2. — *Gutier.*, Canon. Quaest., lib. 1, cap. 11, n. 8. — *Garcia*, de Benef., part. 5, cap. 8, n. 94. — ⁵ Loc. cit., n. 24. — ⁶ Disp. 2, sect. 2. — ⁷ Loc. cit., n. 5. — ⁸ Tr. 29, disp. 1, punct. 4, n. 2. —

⁹ Tr. 10, cap. 1, n. 31. — ¹⁰ Loc. cit., n. 32. — ¹¹ Loc. cit., n. 38. — ¹² De Censur., part. 1, cap. 2, art. 2, *Dico 1.* — *Quaeres.* — ¹³ Loc. cit., n. 33. — *Suar.*, de Censur., disp. 2, sect. 2. — *Sotus*, in 4, dist. 22, qu. 2, art. 1, concl. 2. — ¹⁴ Disp. 1, qu. 1, punct. 2, n. 3 et 4. — ¹⁵ Lib. 1, tr. 5, part. 1, cap. 3, n. 2 et 3. — ¹⁶ Tr. 10, cap. 1, n. 48. — *Coninck*, disp. 13, n. 33. — ¹⁷ Lib. 7, n. 19. — *Palud.*, in 4, dist. 19, qu. 2, art. 1, concl. 3 (n. 6).

c) Cap. *Cum olim* tractat de facultate confirmandi vel annulandi electiones, sede vacante.

11. — a) D. Thomas, in 4, dist. 18, qu. 2, art. 2, sol. 1, equidem dicit parochos non posse excommunicare, sed addit « nisi ex commissione eis facta, vel in certis casibus

sicut in furto et rapina et hujusmodi, in quibus est eis a jure concessum quod excommunicare possint». Item D. Bonaventura, in 4, dist. 18, part. 2, qu. 3.

12. — a) S. Thomas, in 4, dist. 19, qu. 1, art. 1, sol. 3, ad 4, absolute dicit: « *Mulier...* non potest habere aliquam jurisdictionem spi-

« pae ». [Ex cap. 3, de off., et pot. judic. deleg. propter privilegium quod habent delegati a Pontifice].

« Unde resolvet:

« Non possunt potestate ordinaria ferre censuram:

« 1°. *Parochi* ». — [Ut communiter Contin. Tournely¹² cum D. Thoma^a], D. Bonaventura^a, etc.; et Salmant.¹³ cum Suarez, Soto, etc.; cum potestas eis concessa ex jure communis sit abrogata per consuetudinem].

Non possunt parochi.

« 2°. *Laici*; quia non sunt capaces jurisdictionis ecclesiasticae: — uti et religiosi professi non habentes primam tonsuram.

nec laici.

« 3°. *Feminae*, licet sint priorissae vel abbatissae; quia non sunt capaces jurisdictionis seu potestatis clavium. —

nec feminae.

« Quando vero in jure dicuntur posse subjectos sibi clericos suspendere ab officio vel beneficio, suspensio non accipitur propriè pro censura, cuius violator irregularitatem incurrit; sed late et immobile pro praeecepto quo abbatissa clericis sibi quodammodo subiecto prohibet celebrationem, donec satisficerit, subtrahens ei redditus interea. — Vide Bonacina¹⁴, Laymann¹⁵ ».

12. — Hic sedulo notandum quod ut aliquis possit censuras ferre, sex conditiones requiruntur:

Requiritur 1°. Ut sit vir; saltem iocundo de potestate ordinaria.

An autem *Papa, ex plenitudine potestatis, possit committere mulieri facultatem ferendi censuras?* — Probabilius negant Salmant.¹⁶ cum S. Thoma^a, Coninck, Soto^a, etc. (contra Croix¹⁷ cum Paludano,

Ut quis possit censuras ferre, requiruntur:

¹⁰ Ut sit vir.

Leandro, etc.). Ratio, quia potestas haec data est Apostolis et eorum successoribus, quibus traditae sunt claves Ecclesiae; potestas autem clavium nullo modo mulieribus tradi potest.

2° Bapti-
zatus.

Requiritur 2°. Ut sit *baptizatus*; quia qui non est in Ecclesia, non est capax ecclesiasticae jurisdictionis. — Ita verius Suarez, Candidus et Salmant.¹; contra Ugolinum², etc.

3° Saltem
tionsuratus.

Requiritur 3°. Ut sit saltem *prima tonsura insignitus*: alias nequit jurisdictionem spirituale habere, cum non sit in ordine ecclesiastico adhuc constitutus. Ita Salmant.³ cum S. Thoma, ex cap. *Ecclesia Sanctae Mariae, de constit.*, ubi laicus spiritualia tractare prohibetur. Et ideo, laicus nequit in vicarium ab episcopo eligi; ut Salmant.³ cum Covarruvias. — Communiter tamen dicunt doctores, quod ex commissione Pontificis posset laicus ferre censuras; quod enim censuras ferens debet esse Ecclesiasticus, est de jure positivo, in quo potest Papa dispensare. Ita Palaus⁴, Contin. Tournely⁵, Bonacina⁶; Salmant.⁷ cum Coninck et Candido, ac Croix⁸ cum communi.

4° Compos-
rationis.

Requiritur 4°. Ut sit *compos rationis*; est commune. Vide Salmant.⁹. — Imo debet habere *intentionem ligandi* eum contra quem fert censuram, ex cap. *Cum voluntate, de sent. excom.*⁹. Ex quo infertur 1°. Quod si praelatus intendit aliquem eximere a generali sententia, ille

Leand., de Censur., tr. 1, disp. 2, qu. 31. — *Suar.*, disp. 2, sect. 3, v. *Tandem*. — *Candid.*, de Censur., disquis. 22, art. 6, dub. 2. — ¹ Tr. 10, cap. 1, v. *De occidente*. — ² In 4, dist. 22, qu. 2, art. 1, concl. 3. — ³ Loc. cit., n. 58. — *Sayr.*, de Censur., lib. 1, cap. 5, n. 34 et seqq. — *Cornejo*, de Censur., disp. 2, dub. 4, concl. 1. — *Leand.*, tr. 1, disp. 2, qu. 37. — ⁴ Loc. cit., n. 35. — *Cornejo*, loc. cit., concl. 2. — ⁵ De Censur., part. 1, cap. 2, art. 2, *Dico 2, v. Quaeres 1*. — ⁶ Disp. 1, qu. 1, punct. 2, num. 6. — ⁷ Tr. 10, cap. 1, n. 52. — *Coninck*, disp. 13, n. 32. — *Candid.*, disquis. 22,

ritualem...; unde mulier non habet neque clavem ordinis neque clavem jurisdictionis. — Sotus vero, in 4, dist. 20, qu. 1, art. 4, v. *Haec autem dicta sint*, scribit: «Ex commissione non video cur non possint hanc habere potestatem constitueri hujusmodi praecpta spiritualia ... crita tamen excommunicationis censuram: nam haec facultas nunquam mulieribus commissa est, nec eis committere decet».

^{b)} Ugolinus tab. 1, cap. 2, § 9, non negat requiri ut sit baptizatus, imo id plane requirit

non incurrit. Infertur 2°. Quod si praelatus censuram ferat sine animo ligandi, censura non incurritur. Infertur 3°. Quod si quis excommunicatur ad instantiam partis, ille solum juxta intentionem partis manet ligatus. — Ita Salmant.¹⁰

Requiritur 5°. Ut habeat *jurisdictionem expeditam quoad usum*. Hinc episcopus excommunicatus, suspensus, haereticus aut schismaticus nequit ferre censuras, ex cap. *Exceptionem, de except.* Et ideo vicarius episcopi excommunicati aut suspensi nec potest ferre censuras, ex c. 1, *de offic. vicar. in 6°*.

Occultus tamen haereticus aut excommunicatus valide, etsi illicite, fert censuras: ita communiter Suarez¹¹, Sotus¹², Diana¹³; et Salmant.¹⁴ cum Sayro, Cornejo et Leandro. Et ratio est, quia propter publicum bonum (nisi sit vitandus), Ecclesia illi conservat jurisdictionem; ut dicit Sayrus¹⁴. — Imo Cornejo, Sayrus, Bonacina, Diana, Avila, etc., apud Salmant.¹⁵, tenent etiam *publice* excommunicatum valide ferre censuras (si non sit nominatim denuntiatus, vel publicus clerici percussor): ex extravag. Martini V *Ad evitanda*, ubi sancitur, excommunicatum toleratum, in eis quae pertinent ad publicum officium, non esse vitandum, nec etiam ab illis qui id sciunt.

Requiritur 6°. Ut censuram ferens *libere agat*, non coacte, ex cap. *Cum voluntate, de sent. excom.*⁹.

art. 6, dub. 2. — ⁸ Lib. 7, n. 19. — ⁹ Loc. cit., n. 55. — ¹⁰ Loc. cit. — ¹¹ Disp. 14, sect. 1, v. *De occidente*. — ¹² In 4, dist. 22, qu. 2, art. 1, concl. 3. — ¹³ Loc. cit., n. 58. — ¹⁴ Sayr., de Censur., lib. 1, cap. 5, n. 34 et seqq. — ¹⁵ Cornejo, de Censur., disp. 2, dub. 4, concl. 1. — *Leand.*, tr. 1, disp. 2, qu. 37. — ¹⁶ Loc. cit., n. 35. — *Cornejo*, loc. cit., concl. 2. — ¹⁷ Sayr., loc. cit., n. 35. — *Bonac.*, disp. 2, qu. 2, punct. 5, n. 3. — *Diana*, part. 5, tr. 9, resol. 135. — *Avila*, part. 2, cap. 6, disp. 6, dub. 3, v. *Tertia opinio*. — ¹⁸ Tr. 10, cap. 1, n. 58.

cum ceteris; sed ait fortasse a Romano Pontifice posse hanc facultatem committi non baptizatis, quod negant Salmant.

^{c)} Cap. *Cum voluntate* non loquitur de ipso ferente censuras; huc tamen adducitur in quantum plane significat actiones sumere efficaciam ab intentione agentis.

^{d)} Diana, part. 5, tr. 9, resol. 50.: «Multi, inquit, ... asserunt talem judicem non habere auctoritatem excommunicandi, et quod si tentet excommunicare, excommunicationem esse nullam ... Contraria sententia est communis

5° Ut ha-
beat jurisdi-
ctionem ex-
peditam.6° Ut libe-
re agat.

Ut quis possit cen-
sura ligari
requiratur
1° ut sit ho-
mo.

²o Bapti-
zatus.
³o Ratio-
nis compos.

An autem *censura lata ex metu gravi sit valida?* — Negant Cornejo, Sayrus et Ugolinus, apud Salmant.¹. — Verius tamen affirmant Suarez², Bonacina³, Palaus⁴, [Contin.] Tournely⁵; et Salmant.⁶ cum Coninck et Villalobos. Ratio, quia actus metu gravi factus de se est validus, nisi speciali jure positivo irritetur.

Certum tamen est quod absolutio per metum extorta invalida est. *ex cap. un. de iis quae vi metusve causa, in 6°*. Vide Salmant.⁷ — Modo metus sit injuste incausus: secus, si juste, ut ait Roncaglia⁸.

13. — «Resp. In omnes et solos subditos «alicui superiori ecclesiastico, potest ferri «censura; quia subjectio et jurisdictione sunt «correlativa. — Laymann⁹.

«Unde resolves:

«1°. *Non baptizati* non incurront cen-
suras (licet sint catechumeni); nec mor-
tui; quia non subsunt jurisdictioni Ec-
clesiae.

«Nec refert, quod quandoque mortui
dicantur excommunicari: non enim de
novo ligantur; sed excommunicatio prior
tantum declaratur, ac vivis prohibetur
ne cum iis agant, orando pro illis, se-
peliendo, etc. Similiter dicuntur absolvi
ab excommunicatione, quando sepul-
tura et orationes publicae pro illis per-
mittuntur. — Laymann¹⁰».

Ut igitur quis censura ligari possit,
quinkue requiruntur:

1°. Ut sit *homo*; bruta enim improprie-
dicuntur anathematizari.

2°. Ut sit *baptizatus*.

3°. Ut sit *rationis compos*; nam pueri

Cornejo, de Censur., i. g., disp. 2, dub. 4, v. *Tertia con-
ditio*. — *Sayr.*, loc. cit., cap. 16, n. 9. — *Ugolin.*, tab. 1, cap. 2,
§ 4, n. 2 et 3. — ¹ Tr. 10, cap. 1, v. *Disp. 2, sect. 5*,
v. Quocirca. — ² Disp. 1, qu. 1, punct. 12, n. 1. — ³ Tr. 29,
disp. 1, punct. 5, n. 2. — ⁴ Part. 1, cap. 3, art. 1, v. *Quaeres*. —
⁵ Loc. cit., n. 60. — *Coninck*, disp. 13, n. 36 et seqq. — *Villal.*,
part. 1, tr. 16, diff. 6, n. 7. — ⁶ Loc. cit., n. 59. — ⁷ De Cen-
sur., qu. 1, cap. 6, qu. 7, resp. 2. — ⁸ Lib. 1, tr. 5, part. 1,
cap. 4, n. 3, i. f. — ⁹ Loc. cit., n. 1 et 2. — ¹⁰ Disp. 36, sect. 2,
v. *Hic vero*. — ¹¹ Loc. cit., n. 167. — *Suar.*, loc. cit. — *Avila*,
part. 5, disp. 4, sect. 2, dub. 5. — *Cornejo*, de Censur., i. g.,
disp. 9, dub. 3, v. *Infero 2*. — *Sayr.*, lib. 1, cap. 8, n. 2. —
Candid., disquis. 22, art. 9, n. 2, v. *Tertium*. — ¹² Loc.
cit., n. 167. — *Suar.*, disp. 5, sect. 1, v. *Hic vero*. — *Palaus*,

et perpetuo amentes, sicut sunt incapaces
culpae, ita et censurae.

An autem *ipsi ligari possint interdictio locali, ita ut sint excludendi a divinis of-
ficiis?* — Negant Suarez¹¹, Tournely¹²; et Salmant.¹³ cum Coninck et Villalobos. Ratio, quia incapaces sunt poenae. — Illi vero qui ad tempus tantum ratione carent (ut amentes ad tempus, ebrios, dormientes): hi ligantur censuris, si tempore quo erant rationis compotes causam dederunt. Salmant.¹³ cum Suarez, Palao, Coninck, etc.

14. — An vero *impuberis dolii capaces
ligari possint censuris?*

Resp. Si censura feratur per modum *praecepsi*, omnes doctores affirmant. — Si tamen per modum *sententiae*, negant Sayrus, Villalobos, etc.; quia impuberis difficulter tueri se possunt in judicio. Sed adhuc affirmant probabiliter Palaus¹⁴, Suarez¹⁵, Croix¹⁶, Bonacina¹⁷, [Contin.] Tournely¹⁸, Holzmann¹⁹; et Salmant.²⁰ cum Coninck; quia, si non per se, saltem per alium se defendere valent.

Advertendum tamen quod censurae *generaliter* latae a jure vel ab homine, non incurrintur ab impuberibus. — Nisi hoc expressum sit in lege; ut expressum est de ingressu puerorum in monialium monasteria in concilio Tridentino²¹, ubi dicitur: *Cujuscunqne ... aetatis fuerit*. Idemque est expressum de impuberibus clericorum percussoribus, ex cap. *Pueris, fin., de sent. excom.* Ita communiter Leander, Sotus, Azor, Sà, Sayrus, etc. cum Salmant.²² (contra Dicastillum apud Croix²³).

<sup>Regulari-
ter non pos-
sunt ligari
censuris ge-
neraliter la-
tis.</sup>

tr. 29, disp. 1, punct. 6, n. 1, v. *Quarto*. — *Coninck*, disp. 18, num. 46 et 47. — *Sayr.*, lib. 1, cap. 8, num. 4. — *Villal.*, part. 1, tr. 16, diff. 14, n. 5. — ¹⁴ Tr. 29, disp. 1, punct. 6, n. 2. — ¹⁵ Disp. 5, sect. 1, v. *Ex quo*. — ¹⁶ Lib. 7, n. 42. — ¹⁷ Disp. 1, qu. 1, punct. 4, n. 9. — ¹⁸ De Censur., part. 1, cap. 3, artic. 3, dico 1, v. *Hic sequitur*. — ¹⁹ De Poenit. Eccles., num. 102. — ²⁰ Tr. 10, cap. 1, num. 168. — *Coninck*, disp. 13, num. 45. — ²¹ Sess. 25, de *Regulari*, cap. 5. — *Leand.*, tract. 1, disp. 3, qu. 12. — *Sotus*, in 4, dist. 18, qu. 1, art. 8, i. f. v. *De verbo*. — *Azor*, part. 1, lib. 7, cap. 29, qu. 6. — *Sà*, v. *Censura*, num. 2 (edit. genuin.). — *Sayr.*, loc. cit., num. 4. — ²² Tract. 10, cap. 1, num. 168. — *Dicast.*, de Censur., disp. 1, num. 232. — ²³ Lib. 7, num. 42.

13. — ^{a)} Contin. Tournely haec dicit, *part. 2, cap. 3, art. 1. v. f., v. Not. 3, de interdicto personali generali.*

Hinc infert Caelestinus impuberis nec vi monitorii teneri ad revelandum.

^{4o} Ut sit subditus. — 15. — 4°. Ut sit *subditus*. — Qua de re, Sūmmus Pontifex nequit censura ligari: non quidem ab alio, quia superiorem non habet; neque a se, quia non tenetur praecēptis suis vi coactiva, sed solum directiva. Excipe si Papa sit haereticus; quia concilium generale tunc potest eum cogere per censuras, ex can. *Si Papa dist.* 40. — Et ideo nec episcopi ligantur censuris ab ipsis emanatis. Salmant.¹.

Si vero censuræ sint a *jure*, eas nec etiam incurruunt episcopi aut cardinales (ut Salmant.²): nisi de ipsis expressa mentio fiat ex can. *Quia periculorum in 6°*. — Hoc tamen ajunt Salmant.³ cum Palao, Suarez, Bonacina, Sayro et communi, dum taxat intelligi de suspensione et interdicto (de quibus fit mentio in dicto Cap.); non autem de excommunicatione, cui subjacent episcopi, etiamsi in lege de iis nulla mentio fiat.

16. — *Reges autem et reginae*, quamvis subditi sint episcopis in spiritualibus, jure tamen novo non possunt ligari censuris nisi a Papa: et hoc, ex privilegio quod eis communiter ab auctoribus attribuitur, ut dicunt Salmant.⁴ cum S. Antonino Palao, Cornejo, Avila, etc.

17. — An autem *episcopus possit ferre censuras in peregrinos ad cavenda crimina?*

Affirmant aliqui apud Croix⁵; quia ratione delicti ipsi jam fiant subditi. Sed negant probabilius Lugo⁶ et alii quos retulimus de *Sacram. Poenit.*, n. 591, v. *Non tamen*. — Notandum tamen quod, licet episcopus probabilius non possit censu-

Probabilis episcopus hoc nequit facere.

Coelestini. Sessionen., Compend. theol. mor., tr. 3, cap. 6, v. *Dico 9*. — ¹ Tr. 10, cap. 1, n. 159. — ² Loc. cit., n. 160. — ³ Loc. cit. — *Palaus*, tr. 29, disp. 1, punct. 6, n. 3. — *Suar.*, disp. 5, sect. 4, v. *Omissis.* — *Bonac.*, disp. 1, qu. 1, punct. 4, n. 15 et 16. — *Sayr.*, lib. 1, cap. 8, n. 25. — ⁴ Loc. cit. — *S. Anton.*, part. 3, tit. 24, cap. 75, § 2. — *Palaus*, tr. 29, disp. 1, punct. 6, n. 3. — *Cornejo*, disp. 9, dub. 4, i. f. — *Avila*, part. 2, cap. 4, dub. 4. — ⁵ Lib. 7, n. 32. —

ram ferre in peregrinum ante monitionem: potest tamen, postquam ille deliquerit in loco, et episcopus eum citaverit, juxta dicenda n. 26.

18. — Requiritur 5°. Ut sit *persona determinata*: hoc tamen intellige quoad excommunicationem tantum. — Quare licet posset suspendi aut interdici aliqua civitas aut collegium, non potest tamen illud excommunicari; ut communiter docent S. Thomas⁷, Palaus, Bonacina, Henriquez⁸, etc. cum Salmant.⁹ Imo, nec ferri potest excommunicatio in aliquem incertum ex communitate (qui scilicet tale crimen patraverit): quo casu censura est etiam nulla, ut notant Roncaglia¹⁰; et Salmant.¹⁰ cum Candido. — Hoc tamen currit si excommunicatio feratur per modum sententiae. Nam si feratur per modum statuti aut praecēpti, in quo aliquid praeciipiatur sub excommunicatione: tunc nulli dubium quod omnes transgressores eam incurrent. Salmant.¹¹.

19. — Quaeritur autem: *an excommunicatio lata in communitatem per modum sententiae sit non solum illicita, sed etiam invalida?*

Resp. Si censura feratur in *aliquos* tantum transgressores ex communitate; certe est nulla, ut omnes dicunt.

Si vero, facto examine, *omnes* illius communitatis nocentes reperiantur: tunc valide ac etiam licite potest communitas illa excommunicari a Papa. — Ab aliis tamen praelatis illicite excommunicaretur, cum sit vetitum in cap. *Romana, de sent. excomm. in 6°*; sed non invalide, ut dicunt Avila, Henriquez, Ledesma, etc. cum Salmant.¹² — Hinc, ut etiam licite

⁶ Respons. mor., lib. 6, dub. 22, n. 4. — ⁷ Suppl., qu. 22, art. 5. — *Palaus*, loc. cit., n. 3. — *Bonac.*, disp. 1, qu. 1, punct. 4, n. 11. — ⁸ Loc. cit., n. 169 et 170. — ⁹ De Censur., qu. 1, cap. 4, qu. 1, v. *Sententia*. — ¹⁰ Loc. cit., n. 169. — *Candid.*, disquis. 22, art. 9, dub. 2. — ¹¹ Loc. cit., n. 169. — *Avila*, part. 2, cap. 4, dub. 6, concl. 3. — *Henrig.*, lib. 13, cap. 25, n. 4. — *Petr. Ledesm.*, de Censur., cap. 5, concl. 7. — ¹² Tr. 10, cap. 1, n. 171.

18. — ^{a)} Henriquez, lib. 13, cap. 25, n. 4, de suspensione et interdicto plane concordat; de excommunicatione vero dicit quod si episcopus « contra praecēptum juris » excommunicaret collegium, ligaret si facta informatione novisset « omnes illius collegii per-

episcopus aliquam communitatem excommunicet, debet singulos culpatos nominatim excommunicare. Salmant.¹

² Advenae et peregrini, brevi tem- « pore alicubi commorantes, non ligantur « censuris locorum, generali sententia aut « statuto decretis; quia non sunt subditi. — Laymann.²

« 3°. Etsi subditi extra suam dioecesim (vel in loco dioecesis exempto) delin- « quentes contra legem sui episcopi non « incurvant censuram; superior tamen, « saltem regularis, potest suos subditos, « ubicumque existant, per particularem « sententiam censuris innodare. — Vide « Laymann³.

« 4°. Haeretici, apostatae et schisma- « tici possunt affici censuris, quia per Ba- « ptismum sunt subjecti Ecclesiae. — Vide « Laymann⁴.

« 5°. Solus Papa non potest incurrere « censuram, quia nulli est subjectus. — « Bonacina⁵.

20. — Communis est sententia quod prae- « lati regulares possunt subditos suos cen- « suris innodare ubicumque isti existant. — Ita Sanchez⁶, Croix⁷, [Contin.] Tournely⁸, Salmant.⁹ cum Avila, Candido, etc.

21. — Dubium vertitur quoad *episcopos*. Sed hic plures Quaestiones occurunt.

Quaeritur 1°. *An episcopus extra pro- « priam dioecesim existens possit contra « subditos censuras ferre?*

Exceptis aliquibus casibus (ut infra), resp. negative, ex can. *Episcopi*, [caus.] 9, qu. 2, et ex clem. *Quamvis, de foro comp.* Ratio, quia nemo potest in alieno territorio jurisdictionem contentiosam exer-

¹ Tr. 10, cap. 1, n. 171. — ² Lib. 1, tr. 5, part. 1, cap. 4, n. 5. — ³ Loc. cit., a n. 6. — ⁴ Loc. cit., n. 1. — ⁵ Disp. 1, qu. 1, punct. 4, n. 13. — ⁶ Decal., lib. 6, cap. 8, n. 33. — ⁷ Lib. 7, n. 28. — ⁸ De Censur., part. 1, cap. 3, art. 3, v. *Haec nostra*. — ⁹ Tr. 10, cap. 1, num. 103. — *Avila*, part. 2, cap. 3, disp. 2, dub. 4. — *Candid.*, disquis. 22, art. 27, dub. 6. — ¹⁰ Tr. 29, disp. 1, punct. 5, num. 3. — ¹¹ Diss. 1, cap. 3, n. 8. — ¹² Loc. cit. art. 3, v. *Quaeres* 3. — ¹³ Loc. cit. n. 104. — *Coninck*, disp. 13, n. 39. — *Avila*, loc. cit., disp. 2, dub. 1. — *Cornejo*, disp. 6, dub. 2. — ¹⁴ Diss. 1, cap. 3, num. 8. — ¹⁵ Part. 1, cap. 3, artic. 3,

cere. — Ita Palaus¹⁰, Concina¹¹, [Contin.] Tournely¹²; et Salmant.¹³ cum Coninck, Avila, Cornejo, etc. — Casus excepti sunt:

Exceptiones.

1°. Si contumacia sit tam manifesta, ut non indiget cognitione causae, ex can. *Mani- festa*, [caus.] 2, qu. 1. — 2°. Si causa sit jam cognita in proprio territorio. — 3°. Si cen-

sura feratur, non per modum sententiae, sed per modum praecēpti aut statuti ad futura crimina cavenda. — 4°. Si episcopus sit injuste expulsus a sua dioecesi. Quo casu potest in locis viciniis suam jurisdictionem exercere, petita, licet non obtenta, licentia ab Ordinario loci, ut ex cit. clem. *Quamvis*. — 5°. Si Ordinarius illius loci consentit, ex can. *Nullus pri- mas*, [caus.] 9, qu. 2. Tunc tamen requiri- tur etiam consensus partium; quia nemo invitus trahi potest extra suum territo- rium. Ita Bonacina¹⁴, Palaus¹⁵, Concina¹⁴ et [Contin.] Tournely¹⁵; ac Salmant.¹⁶ cum Avila¹⁴, Candido¹⁴ et Cornejo.

Notant autem Salmant.¹⁷ cum Candido, bene posse episcopum extra dioecesim ex- sistentem, sine strepitu judicii absolvere a censuris; non vero judicialiter.

22. — Quaeritur 2°. *An episcopus exsi- stens in sua dioecesi possit ligare cen- suris subditi in aliena existentem, sed pro criminis in propria commisso?*

Negant Basilius et Gabriel et alii. — Vide Croix¹⁸.

Sed affirmandum cum communi et vera sententia, quia alias talis delinquens a nullo puniri posset. Ita Bonacina¹⁹, Con- cina²⁰, [Contin.] Tournely²¹, et Salmant.²² cum Coninck, Cornejo, Diana et Candido.

— Et licet citatio rei non possit fieri

quaer. 3, ad 1 limitat. — ¹⁶ Tr. 10, cap. 1, num. 105. — *Cornejo*, disp. 6, dub. 2, v. *Ab hac tamen*. — ¹⁷ Loc. cit., n. 105. — *Candid.*, disquis. 22, art. 25, dub. 6. — *Basil.* *Pontius*, de Matr., lib. 5, cap. 7, num. 20. — *Gabr. Biel*, in 4, dist. 18, qu. 2, art. 2, concl. 6. — ¹⁸ Lib. 7, num. 46. — ¹⁹ Disp. 1, qu. 1, punct. 11, num. 13. — ²⁰ Loc. cit., n. 9. — ²¹ Loc. cit., v. *Quaeres*... Resp. 1. — ²² Tract. 10, cap. 1, num. 107. — *Coninck*, disp. 13, num. 62. — *Cornejo*, disp. 6, dub. 2, qu. 2, v. *Dico 2*. — *Diana*, part. 5, tr. 9, resol. 32, v. *Nota 2*. — *Candid.*, disquis. 22, artic. 27, dub. 1, v. *Dico 2*.

Episcopus in dioecesi potest li- gare censu- ra subdi- tum extra degentem.

⁶ Excommu- « nicatio in com- « munitatem quan- « doque est il- « licita et in- « valida.

Prælati « regulares quoad sub- « ditos.

Episcopus « extra dioe- « cesim non potest ferre cen- « suras.

tur: quamvis Avila et Candidus pro utraque parte centur a Salmant.

b) Palaus, tr. 29, disp. 1, punct. 5, n. 3, id praetermittit nec potui invenire locum ubi hoc habeat.

extra territorium; sufficit tamen ad censuram incurrendam ut reus in propria domo vel in loco publico proprii territorii citetur. Ita Salmant.¹ — Et hoc currit, etiamsi subditus delinquit extra dioecesim, si agatur de re quae in illa sit: prout si excommunicentur clerci omnes qui ad synodum non accedunt, etc. Ita Suarez², Bonacina³; et Salmant.⁴ cum Avila, Cornejo et Candido.

Limitatio.

Probabilius tamen est, quod si crimen extra territorium consumetur, reus censuram non incurrit. Ita Suarez⁵, Bonacina⁶ et Salmant.⁷ cum Cornejo, Diana et Candido (contra Villalobos et Sayrus); et probatur ex cap. 2, de constitut., in 6°. Casus esset, ex. gr. si sit lata censura contra stuprum committentes: eam non incurrit qui virginem extrahit a proprio territorio, et extra illud stuprum consummat. — Secus, si quis vulneret aliquem in ecclesia qui alibi moriatur (Salmant.⁸). Vel, si vulneret in dioecesi, et ille moriatur extra; ut [Contin.] Tournely⁹.

23. — Quaeritur 3°. *Si episcopus fert censuram in subditum suum per praeceptum particulare, si delinquat (puta, si furetur); utrum subditus, delinquendo extra territorium, censuram incurrat?*

Prima sententia affirmit. Et hanc tenent Suarez¹⁰, Sporer¹¹, Croix¹²; Laymann¹³ cum Abbat, Sà et Ugolino, ac Bonacina¹⁴ cum Salas et Filiuccio. — Ratio, quia statutum respicit territorium, et ideo extra illud neminem ligat. Praeceptum vero respicit personas, et ideo ligat etiam existentes extra territorium.

¹ Tr. 10, cap. 1, n. 108. — ² Disp. 5, sect. 4. — ³ Disp. 1, qu. 1, punct. 11, n. 7. — ⁴ Loc. cit., num. 109. — ⁵ Avila, part. 2, cap. 3, disp. 2, dub. 2, concl. 3. — ⁶ Cornejo, de Censur., i. g., disp. 6, dub. 2, v. Dico 3; et de Excom., disp. 6, dub. 5, qu. 4. — ⁷ Candid., disquis. 22, art. 26, dub. 5. — ⁸ Loc. cit., v. Atque hinc. — ⁹ Loc. cit., num. 10. — ¹⁰ Tr. 10, cap. 1, num. 111. — ¹¹ Cornejo, de Censur., i. g., disp. 6, dub. 2, v. Dico 4; et de Excom., disp. 6, dub. 5, qu. 5. — ¹² Diana, part. 5, tr. 9, resol. 33. — ¹³ Candid., loc. cit., dub. 7 et 8. — ¹⁴ Villal., part. 1, tr. 16, diff. 16, num. 4. — ¹⁵ Sayr., lib. 1, cap. 6, a. 41; et cap. 7, num. 10. — ¹⁶ Tr. 10, cap. 1, num. 111. — ¹⁷ Part. 1, cap. 3, art. 8, v. Sed si lethali. — ¹⁸ Disp. 5, sect. 5, v. Tota ergo, et v. Imo hinc. — ¹⁹ Suppl. Decal., cap. 8, n. 18, ad VI. —

23. — ^{a)} Holzmann, loc. cit. n. 103, v. Dices, hoc modo rem explicat; postquam negavit subditum extra dioecesim existentem posse ferri censura lata per praeceptum, objicit:

Secunda sententia negat. Et hanc tenent Holzmann¹⁵, Contin. Tournely¹⁶; Roncaglia¹⁷ cum Coninck, Hurtado et Antonio a Spiritu S.; item Avila, Sayrus, Henriquez, apud Laymann¹⁸. Idque probant ex cap. Ut animarum 2, de constitut. in 6°, ubi sic dicitur: *Statuto episcopi, quo in omnes qui furtum commiserint excommunicationis sententia promulgatur, subditi ejus furtum extra ipsius dioecesim committentes minime ligari noscuntur, cum extra territorium jus dicenti non parere impune.* — Ergo, sicut statutum non ligat, non eo quod non afficiat personas, sed quia non licet episcopo jus dicere extra territorium: ita neque ligare potest praeceptum.

Juxta
alios, non
incurrit.

Utraque sententia probabilior. Nam textui opposito respondet quod, cum censura est lata per statutum, ideo episcopus non potest jus dicere extra territorium, quia statutum immediate afficit locum; ac propterea, quando subditus delinquit extra territorium, non agit contra legem, quae tantum locum afficit. At cum praeceptum particulare afficiat personam, et illi haeret quocumque discedat, ut fatetur ipse Holzmann^{a)}: ideo subditus, cum extra territorium ligetur praecepto, ligatur etiam censura.

Certum autem est ex praefato textu quod si episcopus nullum subdito antea dederit praeceptum sub poena censurae, nequit eum censura punire, si delinquat in aliena dioecesi. — Et idem dicendum, si ille delinquat in loco exempto; quia in

Donus re-
gularium
sunt loca
exempta.

eo manet, ac si esset in loco extra dioecesim, ex cap. Cum episcopus, de off. ordinar. in 6°; ex cap. 1, de privileg. in 6°, et clem. Archiepiscopo, eod. tit.

24. — *An autem ecclesiae et monasteria regularium sint loca exempta?*

Vide dicta Lib. I, n. 157, v. An vero, ubi diximus probabilem esse sententiam affirmativam, cum Bonacina, Sayro, Avila, Candido ac Salmant.¹ — Quibus adde Roncaglia² et Croix³: qui ait cum Avila^{a)}, Henriquez^{a)}, Hurtado^{a)}, Delbene, etc., quod si episcopus prohibeat statuto generali aliquid, puta lusum alearum, sub censura, eam non incurrit ludens in loco exempto.

25. — Notandum tamen hic quod si agatur de damno alteri resarcendo, et fur ille in proprium territorium veniat^{a)} atque ibi conveniatur de furto extra commisso: bene potest illius Ordinarius eum cogere sub censura ad restituendum. Ita Suarez⁴; et Salmant.⁵ cum Candido, Soto, Avila et Cornejo.

Ratio, quia, si postea ille delinquit, debitam restitutionem negligendo, recte episcopus ratione delicti eum excommunicat.

26. — Quaeritur 4°. *An episcopus possit censuris ligare alienum subditum in sua dioecesi delinquentem?*

Affirma; quia quicumque delinquens sortitur forum illius loci ubi delinquit, ex cap. fin. de foro compet.

Bonac., disp. 1, qu. 1, punct. 11, n. 8. — Sayr., lib. 1, cap. 6, n. 40 et cap. 7, num. 9. — Avila, part. 2, cap. 3, disp. 2, dub. 2, concl. 3. —

Abb. Panorm., in cap. fin. de foro compet., n. 42. — Sà, v. Judeo, § De sententia et citatione, num. 8. — Ugolín., tab. 1, cap. 9, § 3, num. 4. — ¹⁴ Disp. 1, qu. 1, punct. 11, n. 17. — Salas, de Legib., disp. 14, sect. 5, n. 78. — Fill., tr. 11, cap. 5, n. 153. — ¹⁵ De Poenis Eccles., n. 103. — ¹⁶ Loc. cit., art. 8, resp. 2, v. Major est difficultas. — ¹⁷ De Censur., qu. 1, cap. 4, qu. 8, resp. 1. — Coninck, disp. 13, num. 61. — Gasp. Hurtad., de Censur. in com. diff. 8, num. 34. — Anton. a Spir. S. Director. confess., tr. 12, disp. 1, n. 126. — Avila, part. 2, cap. 3, disp. 2, dub. 2, concl. 1. — Sayr., lib. 1, cap. 6, n. 39 et 40. — Henrig., lib. 13, cap. 26, n. 1. — ¹⁸ Lib. 1, tr. 5, part. 1, cap. 4, num. 6.

Epicopos
potest cen-
surs ligare
alienum de-
linquentem
in sua dio-
cesi.

Cornejo, de Excom., disp. 6, dub. 5, qu. 3. — ⁶ Loc. cit., num. 40. — Ugolín., tab. 1, cap. 2, § 11. num. 21. — ⁷ Tr. 10, cap. 1, n. 37. — Cornejo, de Censur., i. g., disp. 2, dub. 4, v. Infero ultimo. — ⁸ Lib. 7, n. 32. — ⁹ Loc. cit., n. 37. — Gibal., de Sacra Jurisdict. (seu de Censur.), disquis. 2, qu. 1, consecr. 2. — ¹⁰ Loc. cit., n. 37. — ¹¹ Lib. 7, n. 30. — Pettiz., tr. 7, cap. 1, n. 52.

stat». Cui occurrit: « Respondet explicando et dist. ant. Praeceptum simpliciter prolatum, quod egreditur a potestate dominationis, conc. Praeceptum illatum censurae, quod egreditur (et quidem necessario) a potestate jurisdictionis, neg. ant. ».

24. — ^{a)} Avila, loc. cit.; Henriquez, lib. 13, cap. 26, n. 2; Gasp. Hurtad., loc. cit., n. 32, non satis accurate allegantur a Croix: non enim loquuntur de lusus alearum, sed tantum statuant principium generale, quod videlicet peccans contra statutum episcopi in loco exem-

Excipe 1°. Si delinquens esset illius episcopi superior, ut ejus archiepiscopus vel patriarcha. — Secus, si episcopus non esset illi suffraganeus; nam, licet par in parem jurisdictionem non habeat (ut notant Salmant.⁶ cum Ugolino): ratione tamen delicti, ille archiepiscopus fit episcopi subditus, ut dicunt Salmant.⁷ cum Cornejo. Ex qua ratione, sentit Croix⁸ (contra Salmant.⁹) cum Pignatello^{a)} et Gibalino, afferente declarationem S. Congregationis, quod episcopus etiam archiepiscopum suum in dioecesi episcopi delinquentem^{b)} possit excommunicare. — Regulares autem sunt simpliciter exempti a jurisdictione episcopal, ex cap. Ne aliqui, de privil., in 6°. Vide Salmant.¹⁰. —

Exceptiones.

Et in religiosos exemptos sive privilegiatos, ut Mendicantes et Jesuitas (Vide infra, n. 241, v. Quarta), nequit episcopus ferre censuras, etiamsi procedat tamquam delegatus apostolicus; ut Croix¹¹ cum Pelizzario et aliis.

Excipe 2°. Si reus, antequam ejus causa

cognoscatur ab Ordinario loci, ab illius territorio exeat. (Ad differentiam delinquentis in sua patria: qui, etiamsi postea a proprio territorio discedat ante sententiam et ante citationem, bene potest censura ligari a suo Ordinario; ut diximus supra, n. 22). — Secus si delinquens in alieno territorio, antequam discedat, citatione praeveniatur: tunc enim, ratione judicii inchoati, subjectus remanet epi-

pto (« ut monasterio » addit Henriquez), non incurrit censuram latam a dicto statuto.

25. — ^{a)} Suarez et Candidus omittunt circumstantiam hanc, quod scilicet fur ad proprium territorium redeat, et ibi conveniatur; in reliquis vero concordant.

26. — ^{a)} Pignatellus, tom. 1, consult. 170, n. 8, hoc dicit non de archiepiscopo, sed de episcopo offendente alterius episcopi jurisdictionem in illius dioecesi. Et de hoc afferit declarationem S. Congr.

^{b)} Croix et Gibalinius id intelligunt de de-

« Praeceptum praesertim speciale... respicit personam subditi secundum se et independenter a loco, prout ipsimet concessimus part. 1, n. 415, ergo subditum ligat ubicumque exi-

scopo loci. Ita Concina¹; Roncaglia² cum Hurtado^c; Laymann³, cum Abbatte, Henriquez et Sayro; ac Coninck, Diana, Silvester, Avila, Cornejo, etc. cum Salmant.⁴

27. — Quaeritur 5º. *An censura alicubi lata, v. gr. contra furantes in ecclesia vel contra non revelantes furtum, liget etiam alienigenas ibi existentes?*

Si censura sit lata per modum *praecepti particularis* seu sententiae in casu particulari, nempe si sit lata excommunicatio contra non revelantes fures, haec non ligat alienigenas; quia praeceptum particularre non potest non subditos adstringere. Ita communiter Suarez, Coninck, Diana, Silvester, Sayrus^a, etc. cum Salmant.^b, ex cap. *A nobis* 21, de sent. excom.^a. — Si autem censura sit lata per modum statuti generalis pro delictis futuris, puta contra furantes in ecclesia; tunc ligat etiam alienigenas in illo loco existentes, si ibi sint animo commorandi majorem partem anni; secus, si transeunter ibi commorentr. Ita Sanchez^b; et Salmant.^c cum Suarez^c, Bonacina, Silvestro, Sayro^c, etc.

^a Diss. 1, cap. 3, n. 11. — ^b De Censur., qu. 1, cap. 4, qu. 2. — ^c Lib. 1, tr. 5, part. 1, cap. 4, n. 7, i. f. — *Abb. Panorm.* in cap. fin. de foro compet., num. 7. — *Henrig.*, lib. 13, cap. 26, n. 2. — *Sayr.*, lib. 1, cap. 6, num. 43. — *Coninck*, disp. 18, n. 57. — *Diana*, part. 5, tr. 9, resol. 36. — *Silvest.*, v. *Excommunicatio II*, num. 10. — *Avila*, part. 2, cap. 3, disp. 2, dub. 3, concl. 2. — *Cornejo*, de Censur., i. g., disp. 6, dub. 2, qu. 3, v. *Dico 2*; et de Excom., disp. 6, dub. ult. — ^d Tr. 10, cap. 1, n. 36 et num. 115. — *Star.*, disp. 5, sect. 5, n. 8, v. *Quocirca*. — *Coninck*, loc. cit.

lictio contra legem communem Ecclesiae vel contra legem Papae.

c) Gaspar Hurtadus, *de Censur. in com. diff.* 9, n. 36, dicit delinquentem posse ligari censura annexa ipsi praecerto ei notificata in eo episcopatu... Si ante notificationem praecetti egreditur ab eo episcopatu, non ligatur censura.

27. — a) Sayrus hic a Salmant., sed ex Avila citatur; ipse tamen, lib. 1, cap. 7, n. 22, non de praecerto particulari, sed de sententia generali loquitur. — Itemque cap. *A nobis*, loquens de formula: « Quisquis furtum fecerit, excommunicatus sit ».

b) Sanchez, *de Matr.*, lib. 3, disp. 18, n. 6 et 16, ita docet de legibus et consuetudinibus loci in communi.

c) Sayrus non bene citatur a Salmant. (ex Candido tamen); nam, loc. cit. n. 22, scribit: « Excommunicatio generaliter lata pro futuris culpis a jure contra delinquentes... obligat

Haec sententia probabilior mihi est. — Sed non puto improbabile quod tam in primo quam in secundo casu peregrini ligentur censura, etiamsi alicubi sint per breve tempus. Quia satis probabile est quod peregrini fiant subditi, si, adhuc per breve tempus, in aliquo loco morentur; juxta sententiam relatam *Lib. III*, n. 332, v. *An autem*.

28. — Notandum hic 1º. Quod semel innodatus una censura potest et alias plures incurrere, etiam ejusdem rationis. — Ita communiter doctores cum S. Thomas^a et Salmant.^b, ex *clem. 2, de sent. excom.*

Notandum 2º. Quod propter idem delictum potest quis multipliciter ligari a diversis, scilicet a jure et ab homine, a Papa et episcopo; ita ut ab utoque absolvit debeat. Ita probabilius Suarez^c, Palau^d, Bonacina^e; et Salmant.^f cum Filucci, Cornejo, etc., contra aliquos. — Hoc tamen intelligendum, si secundus superior intendat vere novam poenam imponere; alias, regulariter secunda censura habetur ut innovatio seu publicatio

^a *Diana*, loc. cit., resol. 36, v. *Sed insurgit hic. - Silvest.*, loc. cit., num. 10, v. f. — ^b Loc. cit., num. 117. — ^c Tr. 10, cap. 1, n. 116. — ^d *Bonac.*, disp. 1, qu. 1, punct. 11, art. 20 et 21. — ^e *Silvest.*, v. *Excommunicatio II*, n. 5 et 10, cum v. *Domicilium*, n. 2 et v. *Jejunium*, n. 7. — ^f *Suppl.*, qu. 22, art. 6. — ^g Loc. cit., n. 173. — ^h Disp. 5, sect. 2, v. *Præterea*. — ⁱ Tr. 29, disp. 1, punct. 6, n. 6. — ^j Loc. cit., qu. 1, punct. 5, n. 13. — ^k Loc. cit., n. 176. — *Fili.*, tr. 11, cap. 5, n. 142 et 144. — *Cornejo*, de Censur., i. g., disp. 9, dub. ult.

exteros non subditos intra territorium delinquentes: nam ratione delicti quis forum sortitur ». — Suarez, etiam a Salmant. ex Candido citatus, pariter rigidior est, dicens, *disp. 5, sect. 5, n. 14*: « Quando... statutum hujusmodi est, non solum obligat homines habentes domicilium in illo territorio, sed etiam homines peregrinantes, qui in illo versantur per aliquod tempus ». Cfr. etiam *de Relig.*, tr. 2, lib. 2, cap. 14, n. 8, ubi Suarez rem magis explicat, subdistinguens alios duos modos praeter domicilium et quasi domicilium: « Unus est quando quis pervenit ad locum ubi per aliquot dies moretur vel recretetur vel negotietur; ita ut ille sit quasi terminus peregrinationis et viae, licet quis in illo parvo tempore duraturus sit. Alius, modus est quando praesentia in tali loco solum est in transitu, tamquam in hospitio vitae prandendo vel pernoctando, et statim discedendo sine alia mora. Quando ergo praesentia

Secundus
casus.

Aliquis po-
test pluri-
bus cens-
ris plecti.

Primus ca-
sus.

Tertius ca-
sus.

prima. Bonacina¹; et Salmant.² cum Bonacina, Candido, Sayro et Cornejo.

Notandum 3º. Quod is qui per unicum actum duo peccata committeret specie diversa, quorum unicuique censura est imposita, tunc duas censuras incurreret (prout si quis occideret clericum in loco ubi quodvis homicidium sit vetitum sub censura). Secus, si peccatum non haberet malitas plures specie diversas. — Ita Suarez³, Bonacina⁴; et Salmant.⁵ cum Cornejo, Diana et Candido.

Notandum 4º. Quod si quis reiteratidem crimen moraliter distinctum a primo cui imposita est censura, toties censuram incurrit.

Secus, si moraliter actus non interrupitur. — Hinc, unam censuram incurrit qui plures successive clericum percutit; qui eodem actu duos homines extrahit ab ecclesia. — Ita etiam dicunt Salmant.⁶ cum Lugo^d, Rodriguez^d, etc., si sacerdos excommunicatus eodem tempore plures confessiones excipit. Quia, sicut si sacerdos ille una absolutione plura committat.

¹ Disp. 1, qu. 1, punct. 5, num. 11 et 13. — ² Tr. 10, cap. 1, num. 177. — ³ Bonac., loc. cit. — ⁴ Candid., disquis. 22, art. 12, dub. 2, i. f. — ⁵ Sayr., lib. 1, cap. 10, n. 11. — ⁶ Cornejo, loc. cit. — ⁷ Disp. 5, sect. 3, v. *Et ex his*. — ⁸ Diana, part. 5, tract. 9, resol. 59. — ⁹ Loc. cit., num. 184. — ¹⁰ Tract. 1, disp. 3, qu. 43. — ¹¹ Loc. cit. num. 185. — ¹² Cornejo, loc. cit., v. *Dico 2*. — ¹³ Machado, lib. 1, part. 3, tract. 2, docum. 6, num. 3.

est prioris modi, dicendum omnino censeo... illam sufficere ut quis teneatur ad festum vel statutum loci servandum ».

d) Lugo, *de Poenit.*, disp. 16, n. 558, Rodriguez, *Sum.*, part. 1, cap. 247, n. 27 (al. n. 26), quamvis hic a Salmant. citentur, dicunt dumtaxat sacerdotem qui in peccato mortali plures absolvit, unum tantum peccatum committere.

e) Suarez, *disp. 5, sect. 3, v.* Quando, hanc utique sententiam probabilem existimat, et quidem speculative, ut inferius dicit: sed

res absolvit unam irregularitatem incurrit; sic etiam, si plures absolvit successively; tunc enim una actio moralis reputatur (Sed verius dicendum oppositum, juxta dicta *de Peccat.*, *Lib. V*, n. 50, qu. 6).

— Idem si quis, uno verbo blasphemaret duodecim Apostolos, vel eodem impetu plures sanctos, Salmant.⁷ cum aliis. (Et hoc probabile est, juxta dicta cit. *Lib. V*, *de Peccat.*, n. 47).

Quid, si quis plures clericos eodem

actu vulneraret, an plures excommunications incurreret? — Negant Suarez^e, Bonacina^e, et probabile putant Cornejo, Candidus^f, Diana^f, apud Salmant.⁸; quia, sicut unum peccatum iste committeret, sic unam incurreret excommunicationem. Et idem censem Leander^g, si laesio plurium accideret in eadem rixa et impetu. — Sed nos oppositum sequimur cum Salmant.¹⁰, qui citant Cornejo, Machado, etc.; quia probabilius est (ut diximus eodem *Lib. V*, n. 46), quod qui uno ictu plures homines occidit plura peccata committat.

Eodem
actu vul-
nerans plures
clericos in-
currit plu-
res censu-
ras.

¹ Tr. 10, cap. 1, n. 182. — ² Loc. cit., n. 183. — ³ Cornejo, de Censur. i. g., disp. 9, dub. ult., qu. 4, v. *Dico 1*. — ⁴ Candid., disquis. 22, art. 10, dub. 7. — ⁵ Diana, part. 5, tract. 9, resol. 59. — ⁶ Loc. cit., num. 184. — ⁷ Tract. 1, disp. 3, qu. 43. — ⁸ Loc. cit. num. 185. — ⁹ Cornejo, loc. cit., v. *Dico 2*. — ¹⁰ Machado, lib. 1, part. 3, tract. 2, docum. 6, num. 3.

contrariam utpote securiorem in praxi sequendam esse videri. — Bonacina pariter, qu. 1, punct. 5, n. 7, ait hanc probabiliter defendi posse, sed contrariam esse tutiorem.

f) Quamvis Candidus et Diana hanc opinionem probabilem existimant; at certe cum ipso S. Alphonso Candidus, loc. cit., dicit: « Opsum mihi videtur probabilius et omnino tenendum »; et Diana, part. 3, tr. 4, resol. 164: « Notandum est... quod si quis uno ictu tres occideret clericos, in tres excommunications incurret ».